

τους πετάξουμε από το χοριό!...

Τότε θριάμβευσε ή άρματωλική παλληκαριά. Τότε ό Γιώργας κ' ό Γιάννης ό Ζορμπάς κάνανε θάματα, όπως λέει και τό σχετικό τραγούδι.

*Σού κίβει ό Γιώργας τά μαλλιά  
Κι' ό Γιάννης τό κεφάλι !...*

Θαυμαστά διηγούνται και γιά τό Νικηταρά, στή μάχη αυτή τής 'Αλωνίστανας. 'Ο Νικηταράς κυνηγόσσε ένανΤούρκο, όταν έξαφνα άλλος, άξιος άρματολός, ό Παρασκευάς από την αντίθετη μεριά, κόβει τό κεφάλι του έχθρου τόσο επιδέξια, ώστε τό σώμα φάνηκε σάν να ήθελε να έξακολουθήσει τό δρόμο του ! 'Ο Νικηταράς κατέφθασε και έχοντας όρμη έπιήδησε τό σφαγιαμένο Τούρκο, προτού άκομη πέσει τό χοριό του κάτω και γρηγόσασε γύρω τό βλέμμα ρώτης με άπορία :

- Μωρέ, ποίος τόν έσκότωσε τούτον ;
- 'Εγώ ! άπαντά ό Παρασκευάς,
- Μωρέ, τόν είχα καταρρίψει εγώ !...

Κατά τό βράδυ πώτοι οι Τούρκοι έγκατέλειψαν τό χοριό κ' έπιατι ό άρματολός, Πήγαναν περιήραν, με τί σημαία άνοιχτή, άφού είχαν ξεπαστρέψει πολλούς έχθρους του Γένους και ουτε λο-

Την άλλη μέρα ό Γιάννης ό Ζορμπάς άκουσε τόν Πλαπούτα να βογγάει από τούς πόνους τής πληγής κ' έπλησίασε :

- Δημητράκη, του λέει, βαρέθηκες πολύ ;
- Θά γατρυντώ, όρέ Γιάννη, μη σέ μέλει. Και βογγήσε πάλι από τόν πόνο.
- Βγγάζε βλέπω, ελπε ό Γιάννη; λυπημένος, έγώ φταίω που σάς στενοχώρησα νάρθητε στό πανηγύρι... Δέ μ' άφηνατε να πάω μόνος...

Και τόν έπιασε τό παράπονο. Πρώτη φορά στή ζωή του έκλαψε ό Ζορμπάς.  
- Μην κλαις, όρέ Γιάννη, τούλαγε ό λαβομένος. Δέν πεθαίνω... Θά πολεμήσουμε άκόμη πολλές φορές άντάμα !... Δύο χρόνια έκανε στό κρεββάτι ό Πλαπούτας, μα γατρυνθηκε. Είχε όμως πολλές περιπέτειες στή ζωή του ό στρατηγός αυτός του 'Αγώνα. Στήν 'Οθωνική μάλιστα έποχή, ή Βαυαριική 'Αντιβασιλεία τόν κατέδικασε σέ θάνατο, μαζί με τόν Κολοκοτρώνη. 'Αλλά την ιρακική αυτή ιστορία τήνε διηγηθήκαμε σέ περασμένο φύλλο.

**‘Ο 'Ιστοριοδίφης**

**ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ**

**ΜΕΓΑΛΗ ΜΟΥ ΤΙΜΗ !..**

Πρό έκατό χρόνια, ζούσε στό Βερολίνο ένας πολυδημοφιλής στρατηγός, που τόν άνόμαζαν Σάστρωφ και που δεν ήγαινε ποτέ του στό θάνατο.

Μιά μέρα, τέλος πάντων, οι φίλοι του κατόρθωσαν να τόν πείσουν να πάη σέ μίαν όπερα. Στο θέατρο παιζόταν "Η μαγεμένη φλογέρα" του Μόσαρτ. 'Ο Σάστρωφ έγκατεστάθη στό θεωρείο του άλλ' έπειδή δέν αισιόδηταν κανένα ένδιαφέρον γιά τό θέαμα έκείνο που ήταν έντελώς ξένο γι' αυτόν κ' έπειδή ή πολυθρόνα του ήταν πολύ άνυπαρκτή, άποκομήθηκε σέ λίγο, λιχνιζόμενος από τούς ήχους τής μουσικής.

Στό τέλος τής πρώτης πράξης όλοι όσοι βρισκόταν επάνω στή σκηνή άρχισαν να φωνάζουν σύμφωνα με τό έργο :

Ζήτω ό Σαράστρω ! Να ζήση ό Σαράστρω.  
'Ο στρατηγός φόν Σάστρωφ ξύπνησε έξαφνασμένος και νομίζοντας ότι τό ζήτη άπευθύνταν σ' αυτόν, προχώρησε ως την άκρη του θεωρείου, ύποκλήθηκε ευγενέστατα και είπε :

- Μεγάλη μου τιμή, κύριοι ! Πολύ μεγάλη μου τιμή !

**Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΓΕΦΥΡΑ**

'Η μεγαλύτερη γεφύρα του κόσμου είνε τής 'Αλμυράς Λίμνης στην 'Αμερική. 'Έχει μήκος 18 χιλιόμετραν σχεδόν και στηρίζεται επάνω σέ 88.350 πασσάλους χομένους στον βαθύ τή; λίμνη; και βγαλμένους από τό βάθος τής 'Όρεγόν και του Τεξάς. 'Αν έβαζε κανείς αυτούς τούς πασσάλους τόν έναν πάνω από τόν άλλον θά σκέπαζε μιά έκταση 700.000 χιλιομέτρων ! 'Η γεφύρα αυτή κόστισε πρό είκοσιπέντε έτών που κατασκευάσθη, περί τά τετρακόσια έκατομμύρια σημερινές δραχμές !

**ΜΑΚΑΒΡΙΟ ΠΝΕΥΜΑ**

**ΕΥΦΥΛΟΓΙΕΣ ΣΤΟΙΜΟΘΑΝΑΤΩΝ**

'Ο Λανδρύ την παρκαμονή τής έκτελέσεως. Φιλάρσεκος, πάντοτε φιλάρσεκος. Γιά ν' άρέσει ή τελευταία φορά στις γυναίκες. 'Η βία του να...παρκατωθή. 'Η γενεά; του 'Θωμά Μωρ και τά καθήκοντα του βοηθού τού δήμιου. Τό άμφιρρηπτόμενο κεφάλι τού Πομενάρος. 'Ο Δαντών πρό τού θανάτου.

'Ο πραγματικός χαρακτήρ ενός άνδράπου φαίνεται προστά στον θάνατο, άπ' την στάσι του και την τόλμη του και πρό πάντων άπ' τις τελευταίες φράσεις που θίγει την στιγμή που πρόκειται να περάσει από τό κατώφλι τής ζωής στό κατώφλι τού θανάτου.

Γι'αυτό ή τελευταίες φράσεις τών έτοιμοθανάτων, ή όποιες είνε συνήθως έπιγραμματικές, μένουν στή ιστορία.

'Ο διαβότος γυναικοκατακτητής και γυναικοσφάχτης Λανδρύ την παραμονή τής έκτελέσεώς του φώναζε τόν κουρέα τής φυλακής και τόν παρκαλάσε να τού κόψη τά μαλλιά και τά γένια λέγοντάς του :

- Σε παρακαλώ ιδιαιτέρως να μου προσέξεις τά γένια. Κόψε τα γύσω-γύσω με τέχνη...Θέλω ν' άρέσω άλλη μιά φορά στις γυναίκες !...

Και την άλλη μέρα τό πρωί, όταν λίγην ώρα πρό τής έκτελέσεως τόν ρώτησαν άν ήθελε να πει ένα ποτήρι μπύρας ή ρομύ, ό Λαντρώ άνήχησε λέγοντας :

- 'Ας μην άργοούμε...Κόνομη τόν Ντέμπλερ (τόν δήμιου), να μάς περμάνη. 'Ελαίω να μη μου σφιξη πολύ τό λαμό !...

\*\*\*

'Ο άγγλος όπουρογός 'Θωμάς Μωρ ό όποιος έδώ και τετρακόσια χρόνια κρεμάσθηκε στην 'Αγγλία εμπόσιος την τελευταία στιγμή τής έκτελέσεώς με τόν ένα από τούς βοηθούς τού δήμιου, ό όποιος τού είχε ταλαζώσει την ώρα και τυφωπή γενειάδα του.

- Σκοτίσεσαι γιά τή γενειάδα σου, τού ειπετότε ό βοηθός τούδήμιου, άφού σέ λίγα λεπτά τής ώρα; θάεσαι νεκρός;

- 'Εμένα δέν μ' ένδιαφέρει καθόλου, άποκριθήκε ό 'Θωμάς Μωρ. 'Εσύ όμως πρέπει να κόψεις καλά τή δουλειά σου. Τό επάγγελμά σου δέν είνε να ταλαζώνης γενειάδες, αλλά να κόβης κεφάλια !...

\*\*\*

'Η κυρία ντέ Σεφινιέ σέ μιά έπιστολή τής διηγείται, ότι κάποιος Πομενάρος δικαιοέμενος κάποτε και κινδυνεύων να καταδικασθή σέ θάνατο είχε παραμελήσει έντελώς τόν εαυτό του και έμεινε άξερστος. 'Όταν τόν ρώτησαν γιατί άφηνει τά γένια του να μεγαλώσουν, ό Πομενάρος άποκριθήκε :

- Τι τά θέλετε ; θά ήμουν πολύ κουτός να φρονιζώ γιά τό κεφάλι μου ενώ δέν ξερο σέ ποτόν άνήκει. Μου τό άμρσθητίζει ή δικαιοσύνη, ό Βασιλεύς, ό δήμιος...'Όταν τελειώσει ή δίχη αυτή και δώ πώς μένει δικό μου, τότε θά τό περιποιηθώ !...

\*\*\*

'Ο Δαντών και προστά στον θάνατο άκόμη έννοούσε να καλαμπορίζη.

Την ώρα που άνέβηκε στό άμάξι, τό όποιο θά τόν ώδηγούσε στην λαμητόμο, μιλώντας με τόν ιδιαίτερο γραμματέα του ποιητή Φάμπρ ντ' 'Εγκλαντιν, ό όποιος είχε καταδικασθεί έπίσης εις θάνατο, κ' έπρόκειτο να παρκατωθή μαζί του, τού είπε :

- Σε λίγο θά παρθέσουμε τό μεγαλοπρεπέστερο συμπόσιο τού κόσμου,

- Σε ποιούς ; ρώτησε έκπληκτος ό ντ' 'Εγκλαντιν.
- Στά...σκουλήγια, διάβολε !...

Σέ λίγο δέ όταν κατέβηκαν άπ' τό άμάξι γιά ν' άνεβούν στην λαμητόμο ό Herault, άλλος, φίλος του Δαντών που έπρόκειτο να έκτελεσθή κ' αυτός μαζί του, θέλησε να τόν άγκαλιάσει γιά τελευταία φορά. 'Ο δήμιος όμως έστρεψε και θέλησε να τούς έμποδίση.

- Βλάκα ! τού φώναζε τότε θυμωμένος ό Δαντών, γιατί ματαπονεύεις ; Νομίζεις πως θά έμποδίσης τά κεφάλια μας να συναντηθούν μέσα στο πανέρι τής λαμητόμου σέ λίγο ;...

**= ΞΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ =**



**'Ο Ι. Χριστός άποκαθηλούμενος και ένταφίζόμενος τόν 'Αγιον Φραγκίσκον.**

(Είλων του Μουριλλο)

περιποιηθώ !...